

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

3 decembrie 2019*

„Dumping – Importuri de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din China și Taiwan – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 – Articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/1036] – Calculul valorii normale – Calculul costului de producție – Vânzări ale produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare”

În cauza T-607/15,

Yieh United Steel Corp., cu sediul în Kaohsiung City (Taiwan), reprezentată de D. Luff, avocat,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J.-F. Brakeland și de A. Demeneix, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, cu sediul în Luxemburg (Luxemburg), reprezentată de J. Killick, de G. Forwood și de C. Van Haute, avocați,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1429 al Comisiei din 26 august 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2015, L 224, p. 10),

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii E. Buttigieg (raportor), îndeplinind funcția de președinte, B. Berke și doamna M. J. Costeira, judecători,

grefier: S. Bukšek Tomac, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 18 iunie 2019,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamanta, Yieh United Steel Corp., este o societate cu sediul în Taiwan, care își desfășoară activitatea în special în domeniul fabricării și al distribuirii de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece (denumite în continuare „produsul în cauză”).
- 2 În scopul fabricării produsului în cauză, reclamanta folosește ca materie primă bobine laminate la cald care sunt fie produse direct de către aceasta, fie cumpărate de la Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd (denumită în continuare „LISCO”), societate afiliată cu sediul în China, producătoare de bobine laminate la cald. Produsul în cauză este vândut de reclamantă clienților din Uniunea Europeană și clienților de pe piața sa internă, care includ producători și distribuitori în aval independenți ai produsului în cauză și producătorul în aval afiliat al acesteia, societatea Yieh Mau.
- 3 În urma unei reclamații depuse la 13 mai 2014 de Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (denumită în continuare „Eurofer”), Comisia Europeană a publicat la 26 iunie 2014 un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2014, C 196, p. 9), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [(JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22), înlocuit de Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21), denumit în continuare „regulamentul de bază”].
- 4 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a privit perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2013 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea evoluțiilor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013.
- 5 La 22 septembrie 2014, reclamanta și societățile afiliate acesteia au depus răspunsurile la chestionarul antidumping al Comisiei. Între 17 și 20 noiembrie 2014 a avut loc o vizită de verificare la sediile din Taiwan ale reclamantei.
- 6 La 24 martie 2015, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/501 de instituire a unei taxe antidumping provizorii privind importurile de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO 2015, L 79, p. 23, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”). Regulamentul provizoriu a instituit o taxă antidumping provizorie de 10,9 % asupra produsului în cauză al reclamantei.
- 7 Prin scrisoarea din 25 martie 2015, Comisia a comunicat reclamantei concluziile sale provizorii privind considerațiile și faptele esențiale pe baza cărora s-a decis instituirea unei taxe antidumping provizorii (denumite în continuare „concluziile provizorii”).
- 8 În cadrul concluziilor provizorii, Comisia a abordat în special problema refuzului său de a deduce valoarea fierului vechi reciclat din costul de producție a produsului în cauză și problema refuzului său de a lua în considerare, în vederea determinării valorii normale, anumite operațiuni de vânzare ale reclamantei în țara exportatoare.

- 9 La 20 aprilie 2015, reclamanta a prezentat observațiile sale cu privire la concluziile provizorii.
- 10 La 23 iunie 2015, Comisia a trimis reclamantei concluziile sale definitive. La 3 iulie 2015, reclamanta a prezentat observațiile sale cu privire la aceste concluzii.
- 11 La 26 august 2015, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2015, L 224, p. 10, denumit în continuare „regulamentul atacat”), care a modificat regulamentul provizoriu și a instituit o taxă antidumping de 6,8 % asupra importurilor în cadrul Uniunii ale produsului în cauză fabricat în special de reclamantă.

Procedura și concluziile părților

- 12 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 octombrie 2015, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 13 Prin decizia din 23 decembrie 2015, prezenta cauză a fost atribuită Camerei întâi a Tribunalului.
- 14 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 18 martie 2016, Eurofer a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Comisiei.
- 15 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 18 aprilie 2016, reclamanta a solicitat ca anumite informații cuprinse în cererea introductivă, în memoriul în apărare și în replică să facă obiectul unui tratament confidențial în ceea ce privește Eurofer, în cazul în care intervenția acesteia ar fi admisă. Reclamanta a anexat la cererea sa o versiune neconfidențială a memoriilor menționate.
- 16 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 19 mai 2016, Comisia a solicitat ca anumite informații conținute în duplică să facă obiectul unui tratament confidențial și a anexat la cererea sa o versiune neconfidențială a duplicii.
- 17 Prin Ordonanța din 20 iulie 2016, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis intervenția Eurofer. Întrucât, conform articolului 144 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, reclamanta și Comisia au solicitat ca anumite informații conținute în memoriile menționate la punctele 15 și 16 de mai sus să facă obiectul unui tratament confidențial, ordonanța menționată a limitat în mod provizoriu comunicarea către intervenientă a memoriilor menționate la versiunile neconfidențiale ale reclamantei și ale Comisiei, în așteptarea eventualelor observații ale intervenientei cu privire la cererea de tratament confidențial.
- 18 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 22 august 2016, reclamanta a solicitat ca anumite informații cuprinse în duplică să facă obiectul unui regim de confidențialitate cu privire la intervenientă și a anexat la cererea sa o versiune neconfidențială consolidată a duplicii.
- 19 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 12 septembrie 2016, intervenienta a contestat parțial cererea de aplicare a regimului de confidențialitate în privința cererii introductive, a memoriului în apărare și a replicii.
- 20 Prin Decizia din 6 octombrie 2016, cauza a fost atribuită Camerei a doua a Tribunalului în aplicarea articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

- 21 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 9 ianuarie 2017, reclamanta a solicitat ca anumite informații conținute în observațiile sale formulate asupra memoriului în intervenție să facă obiectul unui regim de confidențialitate cu privire la intervenientă și a anexat la cererea sa o versiune neconfidențială a observațiilor menționate.
- 22 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 1 aprilie 2017, intervenienta a contestat parțial cererea de aplicare a regimului de confidențialitate cu privire la observațiile reclamantei asupra memoriului în intervenție.
- 23 Prin Ordonanța din 27 septembrie 2017, Yieh United Steel/Comisia (T-607/15, nepublicată, EU:T:2017:698), președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis parțial cererile de aplicare a regimului de confidențialitate prezentate de reclamantă și de Comisie.
- 24 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 20 martie 2018, reclamanta a solicitat ca anumite informații conținute în observațiile sale asupra memoriului în intervenție suplimentar să facă obiectul unui regim de confidențialitate cu privire la intervenientă și a anexat la cererea sa o versiune neconfidențială a observațiilor menționate.
- 25 Prin înscris depus la grefa Tribunalului la 23 mai 2018, reclamanta a solicitat să își prezinte observațiile orale.
- 26 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea articolelor 1 și 2 din regulamentul atacat, în măsura în care acestea o vizează;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 27 Comisia și intervenienta solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 28 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă două motive, întemeiate pe încălcarea articolului 2 alineatele (3) și (5) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatele (3) și (5) din Regulamentul 2016/1036] și, respectiv, pe încălcarea articolului 2 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/1036].

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (3) și (5) din regulamentul de bază și pe abuzul de putere

- 29 Reclamanta arată că, prin refuzul de a accepta cererea de deducere a valorii fierului vechi reciclat din costul de producție a produsului în cauză, Comisia a săvârșit o eroare vădită în aprecierea faptelor. Comisia ar fi refuzat în mod nejustificat să examineze registrele sale contabile, precum și metoda sa de repartizare a costurilor și eroarea de calcul pe care ar fi săvârșit-o nu ar fi acoperită de puterea de apreciere de care aceasta ar dispune. Acest refuz ar fi avut drept consecință creșterea costurilor sale de producție, precum și a părții din tipurile de produse pentru care valoarea normală ar fi fost construită pe baza vânzărilor realizate la prețuri inferioare costurilor de fabricație, rezultând astfel o valoare normală în general mai ridicată.

- 30 În primul rând, Comisia ar fi încălcat articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază prin refuzul său de a lua în considerare registrele contabile ale reclamantei, precum și metoda de repartizare a costurilor pe care aceasta ar fi aplicat-o pentru pierderile de bobine laminate la cald constatate cu ocazia producerii produsului în cauză.
- 31 Reclamanta susține în această privință că, contrar afirmațiilor Comisiei, a inclus pierderea de producție în calculul costului de producție a produsului în cauză prezentat Comisiei. Reclamanta arată că a menționat, în observațiile formulate cu privire la concluziile provizorii din 20 aprilie 2015, pe baza registrelor contabile prezentate în răspunsul său la chestionar, că a inclus în mod adecvat în tabelul său privind costurile de producție toate pierderile de producție din toate etapele de producție, atât cu privire la bobinele produse de către aceasta, cât și la cele cumpărate de la furnizorul său afiliat, LISCO. Metoda aplicată ar consta în identificarea unei „pierderi de producție unitare”, sub forma unui raport, pentru materiile prime utilizate în toate etapele de producție, atribuită nu costului materialelor, ci costurilor de producție din etapa următoare de producție, care s-ar numi „cost de conversie”. Astfel, pierderea de producție ar fi contabilizată nu ca un cost al materialelor, ci ca un cost de conversie. Această metodă de repartizare a costurilor de producție, denumită „sistem de costuri de producție uniform”, ar fi o tehnică de contabilitate binecunoscută și acceptată pe scară largă în lume și în Taiwan în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, pe care reclamanta ar fi explicat-o Comisiei atât cu ocazia vizitei de verificare, cât și în cadrul observațiilor sale cu privire la concluziile provizorii.
- 32 Prin ignorarea datelor verificate și a metodei de repartizare a costurilor ale reclamantei și prin refuzul de a lua în considerare modul în care reclamanta ar fi contabilizat pierderea de producție în cadrul costurilor sale de producție, Comisia ar fi ajuns la o concluzie vădit eronată cu privire la pierderea de producție.
- 33 Reclamanta susține că trebuie respectat un echilibru între obligația Comisiei de a efectua o anchetă în timp util și drepturile legitime ale operatorilor economici ca datele reale ale acestora să fie luate în considerare în decursul unei anchete neutre și obiective și că autoritatea responsabilă cu ancheta trebuie să utilizeze sistemul de contabilizare a costurilor al producătorului în cauză atunci când acesta reflectă „în mod adecvat și suficient” costurile suportate pentru producerea produsului în cauză.
- 34 Or, Comisia nu ar contesta faptul că documentele contabile invocate de reclamantă au făcut obiectul unui audit și că aceasta ar utiliza în mod obișnuit metoda de repartizare a costurilor denumită „sistem de costuri de producție uniform”. Comisia nu ar demonstra modul în care cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului în cauză nu ar fi reflectate în mod rezonabil în registrele contabile, ci s-ar limita să exprime îndoieli cu privire la faptul că această metodă poate nu ar reflecta în speță valoarea adevărată a fiecărui element de cost. Or, aceste îndoieli ar rezulta dintr-o formulă de calcul neadecvată și din utilizarea contradictorie de către Comisie a registrelor contabile ale reclamantei, fără ca aceasta să demonstreze modul în care metoda alternativă pe care ar utiliza-o ar fi mai fiabilă și ar reflecta mai bine valoarea adevărată a fiecărui element de cost, încălcând astfel articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 35 Reclamanta susține mai exact că, în concluziile provizorii și în concluziile definitive ale Comisiei, precum și în regulamentul atacat, Comisia a invocat faptul că reclamanta nu a contabilizat pierderea de producție a bobinelor laminate la cald cumpărate de la LISCO în cadrul costului de producție a produsului în cauză, concluzie care, în sine, constituie deja o eroare vădită de apreciere a faptelor. În plus, explicațiile prezentate de Comisie în concluziile provizorii și în concluziile definitive ale acesteia, precum și regulamentul atacat ar fi de asemenea vădit părtinitoare și eronate.
- 36 În această privință, reclamanta observă mai întâi că formula de calcul utilizată de Comisie în concluziile sale provizorii pentru a calcula volumul de bobine laminate la cald consumate pentru producerea produsului în cauză, potrivit căreia acest volum este egal cu costul total al materiilor prime pentru fiecare bobină laminată la cald cumpărată raportat la costul de achiziționare a bobinelor

lamine la cald, nu este adecvată, având în vedere metoda sa de contabilizare a costurilor. Această constatare ar invalida concluzia eronată a Comisiei potrivit căreia volumul bobinelor laminate la cald consumate ar fi egal cu volumul de producție a produsului în cauză, în timp ce volumul de materii prime consumate ar trebui să fie mai mare decât cel al produsului în cauză în cazul în care pierderea de producție ar fi fost contabilizată corect.

- 37 În continuare, motivele invocate de Comisie în concluziile definitive ar fi de asemenea greșite. *Primo*, niciuna dintre informațiile furnizate de reclamantă cu ocazia prezentării metodei sale de contabilizare nu ar fi fost nouă pentru Comisie la momentul comunicării concluziilor provizorii, întrucât toate repartizările de costuri, inclusiv cele legate de pierderea de producție, ar fi rezultat în mod clar din tabelul costurilor de producție pe care reclamanta l-a furnizat în răspunsul său la chestionarul antidumping, și anume tabelul din documentul 54 atașat la acest chestionar. În răspunsul său la concluziile provizorii, reclamanta ar fi furnizat de asemenea o nouă foaie de lucru care ar repartiza costurile de conversie pentru a reflecta pierderea de producție, foaie de lucru care ar fi fost întocmită exclusiv pe baza datelor prevăzute în concluziile provizorii.
- 38 *Secundo*, pierderea de producție unitară pe care aceasta ar utiliza-o pentru a contabiliza costul de conversie ar fi fost aplicată în termeni valorici la toate elementele costului de conversie, inclusiv la cheltuielile generale, ea asigurându-se astfel în mod corespunzător de faptul că toate costurile legate de pierderea de producție, inclusiv pierderea cauzată de costurile generale utilizate pentru producerea materiei „pierdute”, ar fi preluate în mod corect în sistemul său de contabilizare a costurilor.
- 39 *Tertio*, contrar celor pretinse de Comisie, costul materiilor prime incluse în pierderea de producție nu ar fi mai mic decât suma solicitată pentru deducerea fierului vechi, ceea ce ar rezulta din foaia de calcul explicativă a reclamantei menționată la punctul 37 de mai sus. Astfel, Comisia ar fi omis în mod vădit să ia în considerare datele reale și metoda de contabilizare a costurilor reclamantei cu privire la pierderea de producție. La aceasta s-ar adăuga faptul că, în cazul în care Comisia ar fi luat în considerare în mod corect datele furnizate și dacă ar fi urmat metoda pe care ea însăși a utilizat-o în concluziile sale provizorii pentru a identifica consumul de materii prime, aceasta ar fi fost în măsură să determine „cantitatea” reală de materii prime consumate pentru producerea produsului în cauză.
- 40 În sfârșit, în regulamentul atacat, Comisia ar fi putut calcula cu ușurință, pe baza datelor disponibile, „cantitatea” reală de bobine laminate la cald consumate pentru producerea produsului în cauză, prin utilizarea metodei pe care ea însăși o aplicase în etapa provizorie, contrar celor afirmate de Comisie în considerentul (61) al regulamentului atacat.
- 41 Reclamanta respinge de asemenea critica formulată de Comisie potrivit căreia ar fi furnizat informații „fragmentare și fluctuante” referitoare la costurile de producție în perioada de anchetă și după vizita de verificare. În această privință, reclamanta observă că a răspuns la toate punctele în cadrul răspunsului său la chestionar, că, în continuare, s-a conformat în termen tuturor solicitărilor Comisiei, înainte, în timpul și după verificarea la fața locului, că a explicat de ce au fost modificate costurile de producție atunci când a transmis, la cererea Comisiei, al doilea tabel cu costurile de producție, că a răspuns la tot chestionarul suplimentar al Comisiei, transmis la 9 februarie 2015, după vizita de verificare, și că a explicat din nou metoda sa de repartizare a costurilor în observațiile sale cu privire la concluziile provizorii, care, pentru prima dată, au menționat refuzul de a accepta deducerea fierului vechi. O astfel de metodă ar face inutilă orice informație privind cantitățile de bobine laminate la cald. Cu toate acestea, această informație ar fi fost la dispoziția Comisiei.
- 42 În plus, afirmația Comisiei potrivit căreia ea nu a dispus de date suficiente cu privire la „cantitățile” de bobine laminate la cald consumate pentru fabricarea produsului în cauză, „care sunt necesare pentru a verifica acuratețea afirmațiilor [ilor reclamantei]”, ar fi, prin urmare, de asemenea eronată.

- 43 *Primo*, informațiile cu privire la cantitățile de bobine „negre”, și anume cele cumpărate și utilizate pentru producerea produsului în cauză, ar fi fost furnizate în documentul 56 atașat la răspunsul la chestionar, în timp ce aceasta ar fi indicat în tabelul din documentul 6, intitulat „Reconcilierea vânzărilor” (pagina cu titlul „Recunoașterea după tipul de produs”), rezultată din verificare, cantitatea de bobine „negre” vândute, toate produse în intern, astfel încât Comisia ar fi putut obține cantitatea de bobine „negre” cumpărate și consumate pentru fabricarea produsului în cauză printr-un calcul destul de simplu și, prin urmare, volumul de informații solicitat ar fi fost furnizat în cursul procedurii administrative. De asemenea, aceasta ar fi deosebit în mod clar bobinele „negre” de bobinele „albe” (sau „numărul 1”) cumpărate și vândute. *Secundo*, reclamanta ar fi răspuns întotdeauna la întrebările Comisiei în cursul anchetei, iar în răspunsul la chestionar nu ar fi fost solicitate informații specifice cu privire la cantitățile de bobine laminate la cald cumpărate și consumate pentru producerea produsului în cauză, chiar dacă documentul 56 atașat la răspunsul la chestionar furnizează informații cu privire la cantitatea de bobine „negre”. În cursul verificării, reclamanta ar fi furnizat de asemenea informații cu privire la cantitatea de bobine „negre” vândute după prelucrarea ulterioară (tabelul din documentul 6 „Reconcilierea vânzărilor”), ceea ce ar fi permis determinarea cantității de bobine „negre” utilizate pentru producția în aval. După verificare, Comisia ar fi transmis un chestionar suplimentar în care nu a solicitat informații suplimentare cu privire la cantitățile de bobine laminate la cald cumpărate sau consumate. *Tertio*, informațiile privind volumul de bobine laminate la cald cumpărate nu au fost relevante în speță, întrucât Comisia a hotărât în orice caz să nu țină seama de costul acestor achiziții și să îl înlocuiască cu costul bobinelor laminate la cald produse în intern.
- 44 Reclamanta adaugă că toate informațiile și toate documentele pe care le-a furnizat Comisiei după verificarea la fața locului, care au fost furnizate la cererea acesteia, precum și observațiile sale asupra concluziilor acesteia din urmă s-au bazat pe date și tabele pe care Comisia le-a primit înainte de vizita de verificare la fața locului sau pe care însăși aceasta le-a prezentat și nu necesitau o verificare reală.
- 45 Comisia nu ar fi în măsură să prezinte un document care să ateste că ar fi solicitat în mod clar reclamantei să îi furnizeze datele despre care se pretinde că lipsesc, referitoare la volumul de bobine laminate la cald cumpărate și consumate, și că reclamanta ar fi refuzat să le transmită, întrucât aceasta din urmă a aflat de fapt pentru prima dată din documentul care prezintă concluziile definitive că Comisia a considerat problematică cantitatea reală de materie primă consumată pentru fabricarea produsului în cauză.
- 46 Într-un sens mai larg, reclamanta observă că Comisia nu a solicitat niciodată informații cu privire la cantități, că această întrebare nu a fost inclusă în chestionarul standard sau în chestionarul suplimentar, că Comisia le-a solicitat doar o singură dată în timpul verificării, că reclamanta a furnizat informațiile privind cantitățile la care face referire documentul 56 anexat la chestionar, că Comisia nu a mai revenit niciodată la această chestiune atunci când, în cursul verificării, aceasta a emis ideea, pe care în final a reținut-o, de a înlocui costul bobinelor laminate la cald cumpărate cu cel al bobinelor laminate la cald produse în intern și că, după verificare, Comisia a solicitat doar să i se furnizeze un tabel nou al costurilor de producție în care costul bobinelor cumpărate va fi înlocuit cu cel al bobinelor produse în intern.
- 47 În concluzie, afirmațiile Comisiei potrivit cărora reclamanta nu ar fi furnizat date suficiente sau nu și-ar fi îndeplinit obligația de cooperare nu ar fi întemeiate și nu ar putea justifica refuzul său de a accepta documentele contabile ale reclamantei și metoda obișnuită de repartizare a costurilor aplicată de aceasta, care încalcă în mod clar articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 48 În al doilea rând, din cauza încălcării menționate, Comisia ar fi ajuns la concluzia vădit eronată potrivit căreia reclamanta nu ar fi inclus pe deplin pierderea de producție a bobinelor laminate la cald cumpărate în costul de producție a produsului în cauză, astfel încât, în consecință, Comisia ar fi refuzat de asemenea în mod greșit deducerea fierului vechi reciclat din costul de producție a produsului în cauză, ceea ce ar fi umflat artificial valoarea normală, cu încălcarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.

- 49 În această privință, reclamanta observă că, în cazul în care, astfel cum susține Comisia, situația analizată intră sub incidența articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036], care oferă explicații cu privire la alineatul (3) al acestui articol, acest ultim alineat este în mod necesar relevant. În plus, acest alineat, în măsura în care ar pune accentul pe prețurile care sunt „în mod artificial scăzute”, ar viza în mod clar presupusele vânzări efectuate în pierdere. În sfârșit, doar articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază ar prevedea calculul valorii normale, iar eroarea de calcul a Comisiei, care ar crește în mod artificial valoarea normală, ar încălca, prin urmare, acest articol.
- 50 În al treilea rând, prin refuzul de a accepta deducerea fierului vechi reciclat, Comisia ar fi săvârșit de asemenea un abuz de putere, în măsura în care aceasta ar fi utilizat reglementarea antidumping pentru a proteja industria din cadrul Uniunii, dincolo de echilibrul negociat la care ar fi ajuns Organizația Mondială a Comerțului (OMC) pentru produsul în cauză.
- 51 Comisia și intervenienta contestă argumentația reclamantei.
- 52 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, astfel cum a subliniat Curtea, stabilirea valorii normale a unui produs constituie una dintre etapele esențiale care trebuie să permită stabilirea existenței unui eventual dumping. Rezultă, în această privință, atât din modul de redactare, cât și din economia articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036] că, la stabilirea valorii normale, prețul efectiv plătit sau care urmează să fie plătit în cadrul unor operațiuni comerciale normale trebuie luat în considerare în principiu cu prioritate. Astfel, în temeiul articolului 2 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036], nu se poate deroga de la acest principiu decât în cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul „operațiunilor comerciale normale” sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care ele nu permit efectuarea unei comparații valabile. Aceste derogări de la metoda de stabilire a valorii normale în funcție de prețurile reale au un caracter exhaustiv (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctele 20 și 21 și jurisprudența citată).
- 53 De asemenea, Curtea a arătat că obiectivul noțiunii de operațiune comercială normală este de a asigura faptul că valoarea normală a unui produs corespunde în cea mai mare măsură posibilă prețului normal al produsului similar pe piața internă a exportatorului. În cazul în care o vânzare este realizată în termeni și în condiții care nu corespund practicii comerciale privind vânzările produsului similar pe piața menționată la momentul relevant pentru stabilirea existenței sau a inexistenței unui dumping, ea nu constituie un temei adecvat pentru determinarea valorii normale a produsului similar pe piața respectivă (Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 28).
- 54 Cu toate acestea, nici Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din anul 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care figurează în anexa 1A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), nici regulamentul de bază nu conțin o definiție a noțiunii de „operațiuni comerciale normale”. Desigur, regulamentul de bază prevede în mod explicit, la articolul 2, două ipoteze de vânzări care, în anumite condiții, nu pot constitui astfel de operațiuni. În primul rând, articolul 2 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul 2016/1036] precizează că prețurile practicate între părți care par a fi asociate sau par să fi încheiat un acord de compensare nu pot fi considerate prețuri practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și nu pot fi utilizate pentru a stabili valoarea normală decât în cazul în care se stabilește, prin excepție, că prețurile în cauză nu sunt afectate de relațiile dintre părți (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 23 și jurisprudența citată). În al doilea rând, în temeiul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din regulamentul de bază

- [devenit articolul 2 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036], nu se poate considera că vânzările produsului similar pe piața internă a țării exportatoare sau vânzările către o terță țară la prețuri mai mici decât costurile de producție unitare nu au loc în cadrul operațiunilor comerciale normale decât în cazul în care se stabilește că acestea sunt efectuate pe o perioadă extinsă, în cantități substanțiale și la prețuri care nu pot acoperi toate costurile într-o perioadă rezonabilă (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctele 23 și 24 și jurisprudența citată).
- 55 Cu toate acestea, articolul 2 din regulamentul de bază nu conține o listă exhaustivă a metodelor care permit să se stabilească dacă prețurile erau practicate în cadrul unor operațiuni comerciale normale. În această privință, Curtea a precizat deja că noțiunea de operațiuni comerciale normale se referă la caracterul vânzărilor apreciate ca atare. Aceasta urmărește să excludă, pentru stabilirea valorii normale, situațiile în care vânzările pe piața internă nu sunt efectuate în condiții comerciale normale, în special atunci când un produs este vândut la un preț inferior costurilor de producție sau când au loc tranzacții între parteneri care sunt asociați sau care au încheiat un acord de compensare (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 25 și jurisprudența citată).
- 56 În speță, este cert că, pentru a compara valoarea normală a produsului în cauză cu prețurile de export al acestui produs, Comisia a utilizat în cadrul anchetei 784 de tipuri ale produsului în cauză fabricat de reclamantă, identificate prin numere de control al produselor. Aceasta din urmă a arătat că, pentru 21 de tipuri de produse, volumul vânzărilor pe piața internă a fost mai mic de 5 % din volumul exportat în Uniune, astfel încât vânzările interne în cauză nu au fost reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. În plus, concluzia potrivit căreia, pentru o parte minoritară din vânzările interne ale reclamantei, Comisia a considerat că, contrar susținerilor reclamantei, prețul de vânzare a fost inferior costurilor de producție în sensul articolului 2 alineatul (4) din același regulament este rezultatul respingerii de către Comisie a cererii de deducere a fierului vechi reciclat din costurile de producție în cauză, care a fost solicitată de reclamantă în tabelul din documentul 54 atașat la răspunsul la chestionarul antidumping.
- 57 Astfel cum rezultă de la punctele 30, 48 și 50 de mai sus, reclamanta susține în sprijinul prezentului motiv că, prin refuzul său de a deduce valoarea fierului vechi reciclat din costul de producție a produsului în cauză, Comisia a încălcat articolul 2 alineatele (3) și (5) din regulamentul de bază și a săvârșit un abuz de putere.
- 58 În ceea ce privește, în primul rând, presupusa încălcare a articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, trebuie reamintit că, în conformitate cu această dispoziție, în cazul în care nu se efectuează nicio vânzare a produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale sau în cazul în care aceste vânzări sunt insuficiente sau în cazul în care, din cauza unei situații speciale a pieței, aceste vânzări nu permit efectuarea unei comparații valabile, valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și pentru profit sau pe baza prețurilor de export, practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale, către o țară terță adecvată, cu condiția ca aceste prețuri să fie reprezentative. Aceași dispoziție precizează că se poate considera că există o situație specială a pieței în ceea ce privește produsul respectiv în sensul tezei precedente, mai ales în cazul în care prețurile sunt în mod artificial scăzute, când se practică intens barterul sau când există regimuri de prelucrare necomerciale (Hotărârea din 15 septembrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, T-80/14, nepublicată, EU:T:2016:504, punctul 64).
- 59 Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctele 52-55 de mai sus, noțiunea de operațiuni comerciale normale menționată la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază are ca scop excluderea, în vederea determinării valorii normale, a situațiilor în care vânzările pe piața internă nu sunt încheiate în condiții comerciale normale, în special atunci când un produs este vândut la un preț inferior costurilor de producție în sensul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din același regulament.

- 60 Împrejurarea că valoarea normală a fost construită în speță pentru un anumit număr de operațiuni comerciale declarate de reclamantă nu rezultă din constatarea unei „situații speciale a pieței în ceea ce privește produsul respectiv” în sensul articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, contrar celor sugerate de reclamantă, ci aceasta este consecința directă a concluziei Comisiei potrivit căreia produsul în cauză a fost vândut la prețuri inferioare costurilor de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale în sensul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din regulamentul de bază, ca urmare a respingerii de către Comisie a cererii de deducere a fierului vechi formulate de reclamantă.
- 61 Prin urmare, în scopul anulării regulamentul atacat, o încălcare a articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, întrucât acesta enumeră diferitele situații care determină obligația autorității responsabile cu ancheta să construiască valoarea normală a produsului în cauză al producătorului-exportatorului, nu poate fi stabilită, în orice caz, în mod independent de constatarea unei încălcări a articolului 2 alineatul (4) din același regulament. Astfel, după cum s-a arătat în special la punctul 60 de mai sus, regulamentul atacat exclude anumite vânzări interne de la determinarea valorii normale, pentru motivul că nu au fost rentabile în sensul articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază, în timp ce pentru restul reclamanta nu contestă, în cadrul prezentei acțiuni, metoda urmată de Comisie pentru construirea valorii normale, astfel cum este aceasta indicată la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 62 În ceea ce privește, în al doilea rând, presupusa încălcare a articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, trebuie amintit că constatarea potrivit căreia vânzările produsului în cauză nu au fost rentabile, în sensul articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază, a fost consecința refuzului Comisiei de a accepta, în absența unor dovezi suficiente, cererea de deducere din costul de producție a produsului în cauză a valorii fierului vechi reciclat din pierderea de bobine laminate la cald care are loc în momentul producerii produsului în cauză. Potrivit reclamantei, refuzul menționat încalcă, pe lângă articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, și articolul 2 alineatul (5) din acest regulament, întrucât Comisia a refuzat în mod greșit să ia în considerare registrele sale contabile și metoda sa de repartizare a costurilor aplicată pierderilor de producție.
- 63 Rezultă din articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036] că, în mod normal, costurile de producție se calculează pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul anchetei, cu condiția ca aceste registre să respecte principiile contabile general acceptate ale țării respective și să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului respectiv.
- 64 În aplicarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul 2016/1036], în cazul în care cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului care face obiectul unei anchete nu se reflectă în mod rezonabil în registrele contabile ale părții în cauză, acestea sunt ajustate sau stabilite pe baza costurilor altor producători sau exportatori din aceeași țară sau, în cazul în care aceste informații nu sunt disponibile ori nu pot fi utilizate, pe baza oricăror alte informații rezonabile, inclusiv a informațiilor de pe alte piețe reprezentative.
- 65 Articolul 2 alineatul (5) al treilea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (5) al treilea paragraf din Regulamentul 2016/1036] adaugă faptul că se iau în considerare elementele de probă aduse privind repartizarea corectă a costurilor, cu condiția să se demonstreze că această modalitate de repartizare a fost utilizată în mod constant și în trecut.
- 66 Astfel, rezultă din modul de redactare a articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază că registrele contabile ale părții care face obiectul anchetei constituie sursa privilegiată de informații pentru stabilirea costurilor de producție a produsului în cauză și că utilizarea datelor din aceste registre constituie principiul, iar adaptarea ori înlocuirea lor pe o altă bază rezonabilă, excepția. Ținând seama de principiul potrivit căruia o derogare sau o excepție de la o regulă generală trebuie

interpretată restrictiv, este necesar să se considere că regimul de excepție care decurge de la articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază trebuie interpretat în mod restrictiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, T-80/14, nepublicată, EU:T:2016:504, punctele 68, 69 și 83).

- 67 În plus, în ceea ce privește sarcina probei existenței unor elemente care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază, este obligația instituțiilor, atunci când consideră că trebuie să excludă costurile de producție conținute în registrele contabile ale părții care face obiectul investigației pentru a le înlocui cu un alt preț considerat rezonabil, să se bazeze pe dovezi sau cel puțin pe indicii care să permită stabilirea existenței factorului în temeiul căruia se efectuează ajustarea (Hotărârea din 15 septembrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, T-80/14, nepublicată, EU:T:2016:504, punctul 82).
- 68 În sfârșit, trebuie amintit de asemenea că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile dispun de o putere largă de apreciere, datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze (a se vedea Hotărârea din 23 septembrie 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul, T-296/06, nepublicată, EU:T:2009:347, punctul 40 și jurisprudența citată). Prin urmare, controlul asupra aprecierilor acestor instituții efectuat de către instanțele Uniunii se limitează la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei oricărui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, EU:T:2004:317, punctele 48 și 49 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 4 octombrie 2006, Moser Baer India/Consiliul, T-300/03, EU:T:2006:289, punctul 28 și jurisprudența citată). Acest control jurisdicțional limitat se extinde în special la alegerea între diferite metode de calcul al marjei de dumping și la aprecierea valorii normale a unui produs (a se vedea Hotărârea din 23 septembrie 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul, T-296/06, nepublicată, EU:T:2009:347, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 69 În lumina acestor considerații trebuie analizat dacă refuzul Comisiei de a accepta deducerea fierului vechi reciclat, astfel cum solicită reclamanta, din costul de producție a produsului în cauză încalcă articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- 70 Mai întâi, este evident că, astfel cum rezultă din jurisprudența menționată la punctele 66-67 de mai sus, articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază nu a obligat Comisia să accepte necondiționat și fără să efectueze verificările necesare informațiile privind costurile de producție și deducerea fierului conținute în registrele contabile ale reclamantei.
- 71 Această concluzie este confirmată de articolul 6 alineatul (8) din regulamentul de bază [devenit articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul 2016/1036], care menționează că, cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18 din regulamentul de bază [devenit articolul 18 din Regulamentul 2016/1036], exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează constatările trebuie verificată în măsura posibilului (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 iunie 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punctul 32), și aceasta în pofida afirmației reclamantei potrivit căreia, pe de o parte, metoda repartizării costurilor, denumită „Sistem de costuri de producție uniform”, pe care aceasta ar fi utilizat-o în scopul calculului costului de producție a produsului în cauză, ar fi bine cunoscută și acceptată și, pe de altă parte, documentele contabile ar fi fost ținute în conformitate cu principiile contabile general acceptate în Taiwan. În mod similar, articolul 6.6 din Acordul antidumping prevede că, cu excepția cazurilor stipulate la articolul 6.8, autoritățile trebuie să se asigure în cursul desfășurării anchetei de „exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate, pe baza cărora sunt fundamentate deciziile lor”. Această obligație de verificare este expresia, în contextul impunerii de măsuri antidumping, a unui principiu mai general care impune oricărei autorități, în pofida puterii sale largi de apreciere, să efectueze o analiză exactă și să își bazeze aprecierea pe dovezi de calitate suficientă [a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2014, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 101 (nepublicată)].

- 72 În acest context, este necesar să se amintească în special că rezultă din articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036] că serviciile Comisiei pregătesc și trimit un chestionar părților interesate cu scopul de a obține informațiile necesare anchetei antidumping și că părțile menționate au obligația să furnizeze serviciilor Comisiei informațiile care îi vor permite să ducă la bun sfârșit ancheta antidumping [Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctele 50 și 51].
- 73 Această concluzie este confirmată și de articolul 16 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază [devenit articolul 16 alineatele (1) și (3) din Regulamentul 2016/1036], potrivit căruia, pe de o parte, Comisia este autorizată să efectueze vizite pentru a examina în special informațiile furnizate cu privire la dumping și prejudiciu și, pe de altă parte, întreprinderile în cauză sunt informate cu privire la natura informațiilor care urmează să fie verificate și cu privire la toate celelalte informații care urmează să fie furnizate în cursul acestor vizite, ceea ce nu împiedică solicitarea, la fața locului, a altor precizări, ținând seama de informațiile obținute. Rezultă în special că informațiile din registrele întreprinderii în cauză trebuie să poată să facă obiectul unor verificări încrucișate.
- 74 Astfel, unul dintre elementele de care dispune autoritatea responsabilă cu ancheta pentru a-și îndeplini obligația în temeiul articolului 6 alineatul (8) din regulamentul de bază este vizita de verificare la fața locului, în aplicarea articolului 16 din același regulament, dacă autoritatea menționată o consideră oportună. Articolul 6.7 din Acordul antidumping prevede că, „[p]entru a verifica informațiile furnizate sau pentru a le completa, autoritățile pot desfășura investigații pe teritoriul altor state membre, dacă este necesar, cu condiția obținerii acordului întreprinderilor respective și cu condiția avizării reprezentanților guvernului statului membru respectiv și sub rezerva ca acest [stat] membru să nu se opună”.
- 75 Astfel cum a statuat Tribunalul, răspunsurile părților la chestionarul prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și verificarea ulterioară celei pe care Comisia o poate efectua la fața locului, prevăzută la articolul 16 din același regulament, sunt esențiale pentru derularea procedurii antidumping (a se vedea Hotărârea din 30 aprilie 2015, VTZ și alții/Consiliul, T-432/12, nepublicată, EU:T:2015:248, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 76 Este necesar să se amintească de asemenea că, conform articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază [devenit articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036], „[i]n cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil”. În plus, din articolul 18 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază [devenit articolul 18 alineatele (3) și (6) din Regulamentul 2016/1036] rezultă că informațiile pe care părțile interesate au obligația să le furnizeze Comisiei trebuie să fie utilizate de instituțiile Uniunii în scopul stabilirii concluziilor anchetei antidumping și că aceleași părți nu trebuie să omită informații pertinente. Caracterul necesar al unui anumit element de informație se apreciază de la caz la caz [Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 52].
- 77 În plus, astfel cum au arătat instanțele Uniunii, revine desigur Comisiei, în calitate de autoritate de investigație, să stabilească existența dumpingului, a prejudiciului și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. Cu toate acestea, în măsura în care nicio dispoziție din regulamentul de bază nu conferă Comisiei puterea de a obliga părțile interesate să participe la investigație sau să furnizeze informații, această instituție este tributară cooperării voluntare a acestor părți pentru a-i furniza informațiile necesare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 aprilie 2015, VTZ și alții/Consiliul, T-432/12, nepublicată, EU:T:2015:248, punctul 29).

- 78 Din considerațiile care precedă rezultă că verificarea are vocația să permită Comisiei să își îndeplinească misiunea și în special să înțeleagă și să verifice modalitățile de elaborare a datelor și, într-un context mai larg, să se asigure de „exactitatea” informațiilor furnizate de întreprinderea supusă verificării, care trebuie să răspundă cât de bine poate și în mod exhaustiv la întrebările adresate de Comisie și nu trebuie să omită să furnizeze toate datele și explicațiile utile pentru ca aceasta să poată efectua verificările încrucișate necesare pentru a verifica exactitatea datelor furnizate și pentru a ajunge la concluzii rezonabil corecte în timp util și în orice caz înainte de finalul verificării, sub sancțiunea ca acestea să nu mai fie luate în considerare. Astfel cum a arătat intervenienta în mod justificat, acesta este cazul în special atunci când, precum în speță, este vorba de date cifrice care pot fi compilate pe baza unor ipoteze diferite și a căror verificare este esențială pentru a asigura integritatea procesului, în special atunci când este cert, de altfel, că reclamanta a declarat un profit redus de [confidențial]¹ din vânzările interne ale produsului în cauză.
- 79 În această ultimă privință, trebuie amintit mai exact că, astfel cum s-a arătat la punctele 54 și 55 de mai sus, în temeiul articolului 2 alineatul (4) primul paragraf din regulamentul de bază, se poate considera, în anumite condiții, că vânzările produsului în cauză pe piața internă a țării exportatoare la prețuri mai mici decât costurile de producție unitare (fixe și variabile), la care se adaugă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, nu au loc în cadrul operațiunilor comerciale normale. Noțiunea de operațiuni comerciale normale urmărește să excludă, pentru stabilirea valorii normale, situațiile în care vânzările pe piața internă nu sunt efectuate în condiții comerciale normale, în special atunci când un produs este vândut la un preț inferior costurilor de producție (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 25 și jurisprudența citată).
- 80 Astfel, verificarea rentabilității vânzărilor pe piața internă constituie un element-cheie al anchetei antidumping. În acest scop, chestionarul antidumping prevede în special două secțiuni, intitulate „Costuri de producție” (secțiunea F) și, respectiv, „Rentabilitate” (secțiunea G). Verificarea la fața locului permite Comisiei să efectueze alte controale în urma răspunsurilor primite între timp din partea întreprinderii care face obiectul controlului.
- 81 Or, potrivit Comisiei, ancheta a relevat că tehnica contabilă utilizată de reclamantă pentru a înscrie deducerea fierului vechi în cauză i-a permis să deducă, într-o primă etapă, pierderile materiale suferite în cursul procesului de producție și, într-o a doua etapă, pierderile materiale dintre cele care au fost transformate în fier vechi, ceea ce a condus în definitiv la o dublă deducere a acestora din urmă din costul de producție. Chiar dacă reclamanta a încercat să explice, cu ocazia vizitei de verificare la fața locului, sistemul său de contabilizare a costurilor, ea ar fi explicat numai după adoptarea regulamentulului provizoriu, în observațiile sale cu privire la concluziile provizorii din 20 aprilie 2015, că în sistemul său de contabilitate analitică pierderile materiale de fier vechi ar face parte în realitate din costurile generale de producție, astfel încât acestea nu au figurat în costul de producție.
- 82 Comisia susține în această privință că metoda de repartizare a costurilor foarte specială utilizată de reclamantă, care se bazează „pe costurile de producție”, în măsura în care alocă, potrivit explicațiilor propriu-zise ale reclamantei, pierderea de producție unitară diferitor elemente ale costului de conversie, precum costurile forței de muncă, amortizările, costurile de electricitate sau alte costuri de conversie, are drept consecință amestecarea datelor cu privire la costurile de producție bine definite și a datelor generale referitoare la costurile generale, cu riscul dublei deduceri a pierderii de producție și al deducerii artificiale a costurilor pe care aceasta le implică, și nu permite să se verifice cu precizie dacă cheltuielile de producție și de vânzare sunt reflectate în mod rezonabil în registrele contabile.

1 Date confidențiale oculte.

- 83 Pe de altă parte, Comisia subliniază că, în scopul verificării veridicității afirmației reclamantei potrivit căreia costul de producție ar trebui revizuit în minus ca urmare a deducerii solicitate a fierului vechi, aceasta s-a confruntat cu alte probleme. Pe de o parte, astfel cum se menționează de asemenea în considerentul (76) al regulamentului provizoriu, ale cărui concluzii sunt confirmate în considerentul (62) al regulamentului atacat, Comisia amintește că nu a putut lua în considerare datele referitoare la prețul de achiziție a volumului semnificativ de bobine laminate la cald cumpărate de reclamantă de la furnizorul său LISCO, întrucât aceste prețuri nu au fost stabilite potrivit principiului concurenței depline, concluzie care nu este contestată de reclamantă. Pe de altă parte și în special, după cum se arată în considerentul (61) al regulamentului atacat, reclamanta nu ar fi furnizat în niciun moment pe parcursul procedurii administrative informații fiabile și exacte cu privire la cantitatea reală de bobine laminate la cald achiziționate care ar fi fost consumate în mod specific în procesul de producție a produsului în cauză, ci aceasta ar fi făcut referire la metodele sale contabile, în timp ce ar fi cert că ea vinde de asemenea bobine laminate la cald, care nu ar fi, prin urmare, utilizate toate în procesul menționat.
- 84 În această privință, Comisia afirmă, *primo*, că tabelul costurilor de producție care face obiectul documentului 54 furnizat de reclamantă drept răspuns la chestionarul antidumping nu indică „cantitatea” totală a bobinelor laminate la cald care au fost „cumpărate și consumate” în procesul de fabricație a produsului în cauză, în timp ce aceasta din urmă vinde și bobine laminate la cald.
- 85 Comisia afirmă, *secundo*, că tabelul revizuit al costurilor de producție a produsului în cauză, pe care reclamanta l-a furnizat la sfârșitul vizitei de verificare la fața locului din 17 noiembrie 2014, ca răspuns la o solicitare formulată la începutul vizitei menționate de a furniza informații despre cantitatea de bobine laminate la cald cumpărate de la LISCO, în măsura în care în special, pe de o parte, tabelul inițial al costurilor de producție a produsului în cauză nu a făcut distincție între costul de producție a produsului fabricat din bobine cumpărate de la LISCO și costul de producție a produsului fabricat din bobine produse în intern, iar, pe de altă parte, reclamanta nu a declarat în mod separat costul de producție a bobinelor laminate la cald și costul de producție a produsului în cauză fabricat din acestea, s-a referit numai la „valoarea de achiziție” a bobinelor cumpărate, iar nu la cantitatea acestora, astfel cum se solicitase.
- 86 Comisia afirmă, *tertio*, că în cel de al doilea tabel revizuit al costurilor de producție furnizat de reclamantă după vizita de verificare la fața locului din 21 noiembrie 2014, în cursul căreia Comisia a solicitat reclamantei să îi indice, în tabelul din documentul 54 comunicat în răspunsul la chestionarul antidumping, locul în care erau prevăzute informațiile cu privire la volumul real al bobinelor laminate la cald „cumpărate și consumate în fabricarea produsului în cauză”, explicând că aceasta trebuia să înlocuiască datele referitoare la achiziționarea bobinelor cu cele referitoare la producția internă, costurile unitare de producție au fost inferioare celor furnizate în chestionarul antidumping și verificate la fața locului și, prin urmare, acestea nu au putut fi utilizate, în măsura în care nu au putut fi verificate.
- 87 Trebuie constatat în această privință că reclamanta nu contestă faptul că nu a indicat în niciun moment cantitatea exactă a bobinelor laminate la cald cumpărate de la furnizorul său afiliat, LISCO, care au fost utilizate mai precis la fabricarea produsului respectiv.
- 88 Or, astfel cum s-a arătat la punctul 78 de mai sus și chiar presupunând că reclamanta ar fi furnizat în timp util toate explicațiile necesare cu privire la metoda de repartizare a costurilor pe care a utilizat-o și că metoda menționată poate fi considerată acceptată și cunoscută la scară largă, Comisia a fost îndreptățită, în orice caz, să solicite reclamantei să îi furnizeze toate informațiile esențiale pe care le considera necesare pentru a înțelege modalitățile de elaborare a datelor în cauză și pentru a verifica exactitatea deducerii solicitate a fierului vechi și în special informațiile referitoare la toate cantitățile de bobine laminate la cald care au fost utilizate mai precis pentru fabricarea produsului în cauză și care au constituit principalul factor implicat în costul de producție a produsului în cauză, fără de care informațiile exprimate valoric nu ar putea fi verificate încrucișat și ar fi imposibil să se efectueze o

reconciliere corectă a vânzărilor. Astfel, după cum susțin în mod întemeiat Comisia și intervenienta și după cum rezultă din considerentul (61) al regulamentului atacat, informațiile exprimate valoric, prezentate în conturi, trebuie să poată fi verificate în măsura în care este posibil cu ajutorul unor date cantitative fiabile, pentru a se asigura faptul că prin conturi se prezintă o imagine fidelă a situației întreprinderii și pentru a se putea verifica în speță validitatea metodei de repartizare a costurilor aplicate de reclamantă.

- 89 Argumentele invocate de reclamantă pentru a justifica lipsa furnizării de informații cu privire la volumul exact al achizițiilor de bobine laminate la cald utilizate special pentru producerea produsului în cauză nu pot fi reținute.
- 90 Mai întâi, contrar afirmației reclamantei, în secțiunea F, intitulată „Costuri de producție”, punctul 2, intitulat „Procesul de producție și costul de producție a produsului care face obiectul investigației”, alineatul (6) din chestionarul antidumping s-a solicitat să se furnizeze informațiile referitoare la volumul „achizițiilor totale de materii prime utilizate la fabricarea produsului care face obiectul anchetei”, în timp ce, astfel cum rezultă de la punctul 102 de mai jos, reclamanta a furnizat în acest sens documentul 56 referitor la volumul de consum al bobinelor laminate la cald cu privire la toate produsele fabricate din aceste bobine, fără să îl limiteze la bobinele consumate doar pentru fabricarea produsului în cauză.
- 91 Pe de altă parte, în măsura în care în special, astfel cum s-a arătat la punctul 85 de mai sus, reclamanta a reunit în același tabel din documentul 54, furnizat ca răspuns la chestionarul antidumping, costul de producție a produsului în cauză pe care l-a fabricat din bobinele laminate la cald produse „în intern” și costul de producție a produsului în cauză pe care l-a fabricat din bobinele laminate la cald „cumpărate” și nu a declarat separat costul de producție a bobinelor laminate la cald și costul de producție a produsului respectiv fabricat din acestea, Comisia a putut considera, fără să săvârșească o eroare vădită, că s-a aflat în imposibilitatea de a verifica faptul că toate costurile s-au reflectat în mod fidel în costul de producție declarat și că trebuia acordată o atenție deosebită repartizării exacte a costurilor, prin utilizarea informațiilor referitoare la volumele consumate.
- 92 Contrar celor susținute de reclamantă, împrejurarea menționată în concluziile provizorii și în considerentul (76) al regulamentului provizoriu potrivit căreia, având în vedere legăturile existente între reclamantă și furnizorul acesteia, LISCO, Comisia a trebuit să înlocuiască, în vederea determinării costului de producție a produsului în cauză, costul de achiziție a bobinelor laminate la cald cumpărate de la LISCO cu costul de producție a bobinelor laminate la cald fabricate în intern nu a avut în niciun caz drept consecință scutirea reclamantei de obligația de a furniza toate informațiile necesare și fiabile, la cererea expresă a Comisiei, cu privire la volumul bobinelor laminate la cald cumpărate și consumate la fabricarea produsului în cauză.
- 93 Astfel, în lipsa informației menționate, Comisia a trebuit să se bazeze pe un raport al cantităților de bobine laminate la cald, indiferent de utilizarea acestora, pentru a aprecia deducerea fierului vechi reciclat și pentru a înlocui cantitățile necunoscute de achiziții de la LISCO destinate în mod special fabricării produsului în cauză. Pe de altă parte, înlocuirea costului achizițiilor de bobine laminate la cald de la LISCO a necesitat cunoașterea exactă a volumului bobinelor în cauză, în măsura în care costul de producție în intern a fost aplicat la acest volum. În sfârșit, astfel cum a subliniat de asemenea în mod întemeiat Comisia, în măsura în care procesul de producere a unui produs plat laminat la rece din bobine laminate la cald este același, indiferent dacă acestea sunt cumpărate sau produse în intern, și, prin urmare, raportul costuri/fier vechi ar trebui să fie de asemenea identic în cele două cazuri, este esențial să fie disponibile date cu privire la volumul bobinelor cumpărate pentru a verifica faptul că ambele procese de producție conduc la același rezultat și pentru a confirma astfel validitatea datelor referitoare la volumul bobinelor laminate la cald produse în intern.

- 94 În plus, argumentul invocat de reclamantă ca răspuns la o întrebare scrisă adresată de Tribunal și în cursul ședinței potrivit căruia căutarea de informații cu privire la volumul exact de bobine laminate la cald cumpărate pentru fabricarea în special a produsului în cauză ar fi presupus un volum de muncă disproporționat în lipsa insistenței din partea Comisiei și potrivit căruia putea considera în mod legitim că aceste informații nu mai erau necesare trebuie respins de asemenea, fie și numai în măsura în care, pe de o parte, Comisia nu a exprimat în niciun moment vreo intenție de a renunța să obțină informația menționată și, pe de altă parte, reclamanta nu a avut diligența de a se interesa la instituția menționată dacă renunțarea prezumată la informația solicitată a fost dovedită. Astfel cum a arătat de asemenea Comisia în mod întemeiat, aceasta nu a revenit asupra solicitării de informații menționate în chestionarul său suplimentar întocmit după vizita de verificare din 9 februarie 2015 doar pentru motivul că acesta din urmă privea numai vânzările la export și nu avea nicio incidență asupra cererii în cauză.
- 95 Comisia susține că, întrucât nu a putut, așadar, să verifice exactitatea deducerii pretinse a fierului vechi în lipsa unor informații complete și fiabile cu privire la volumele solicitate, pentru a-și îndeplini în mod corect sarcina de a verifica exactitatea datelor furnizate de reclamantă în conformitate cu cerințele care decurg în special de la articolul 6 alineatul (8) din regulamentul de bază, a calculat mai concret, pe baza datelor și a explicațiilor furnizate de reclamantă, cantitatea de fier vechi reciclabil generată cu ocazia fabricării produsului în cauză, prin calcularea mai întâi a valorii totale a produsului respectiv fabricat din bobine laminate la cald cumpărate sau produs în intern pentru trei categorii ale produsului în cauză, reprezentând împreună 87,5 % din volumul producției totale. Rezultă din explicațiile Comisiei că volumul bobinelor laminate la cald consumate în mod efectiv în procesul de fabricare a produsului în cauză a fost calculat prin împărțirea valorii totale a bobinelor laminate la cald cumpărate și consumate în procesul de fabricare a produsului respectiv, astfel cum a arătat însăși reclamanta în documentul 54 atașat la răspunsul la chestionarul antidumping, la prețul lor mediu ponderat în perioada de anchetă. Or, comparația dintre cele două cifre ar arăta, potrivit Comisiei, că volumul bobinelor laminate la cald consumate a fost aproape echivalent cu volumul produsului în cauză fabricat, concluzie care se aplica atât în ceea ce privește bobinele cumpărate, cât și cele fabricate în intern. Concluzia potrivit căreia, având în vedere datele furnizate, deducerea solicitată a fierului vechi a fost, prin urmare, deja efectuată și că aceasta nu putea astfel să fie acceptată pentru a doua oară, sub sancțiunea de a se ajunge la o dublă deducere a valorii în cauză din costurile de producție a diferitor tipuri ale produsului respectiv, a fost explicată în considerentul (77) al regulamentulului provizoriu și în anexa 2 la concluziile provizorii.
- 96 În observațiile formulate cu privire la concluziile provizorii, reclamanta a contestat aceste din urmă concluzii explicând pentru prima dată că pierderile de fier vechi, și anume valoarea bobinelor laminate la cald transformate în fier vechi, au fost contabilizate ca făcând parte din cheltuielile generale de producție și furnizând o a treia versiune a tabelului costurilor de producție, care scoate în evidență într-o coloană distinctă pierderile de fier vechi, prin transferarea anumitor costuri generale în această coloană nouă. Astfel, după cum reiese din considerentul (60) al regulamentulului atacat, potrivit explicațiilor reclamantei, pierderea de producție este echivalentă cu totalul costurilor cu materiile prime neconvertite în produs final plus cheltuielile generale de producție alocate pierderii de producție.
- 97 În această privință, pe de o parte, este necesar să se arate că aceste explicații cu privire la metoda de repartizare a costurilor de producție ale reclamantei au fost furnizate pentru prima dată abia în răspunsul la concluziile provizorii, chiar independent de aspectul dacă metoda menționată este, astfel cum susține reclamanta, „binecunoscută și acceptată pe scară largă” și dacă documentele contabile în cauză sunt considerate „conforme cu principiile în materie de contabilitate general acceptate din țara respectivă” în sensul articolului 2 alineatul (5) primul paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (5) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036]. Or, reclamanta avea obligația să furnizeze Comisiei de la începutul procedurii și prin depunerea tuturor diligențelor toate informațiile

utile pentru buna înțelegere a metodei menționate, pentru a nu risca să obstrucționeze buna desfășurare a procedurii antidumping și pentru a permite Comisiei să efectueze verificările necesare în timp util.

- 98 Pe de altă parte, Comisia a subliniat, analizând datele furnizate în urma concluziilor provizorii, că, pe lângă faptul că în noul tabel cuantumul declarat al reducerilor costurilor generale de producție era echivalent cu cuantumul total al pierderilor declarate, valoarea fierului vechi declarat în vederea deducerii costurilor, și anume un cuantum de [confidențial] dolari noi Taiwan (TWD), a fost în realitate mai ridicată decât valoarea materiilor prime inclusă în pierderile de producție, și anume pierderile de fier vechi, într-un cuantum de [confidențial] TWD.
- 99 Trebuie să se considere că, având în vedere datele și explicațiile de care a dispus Comisia, nu rezultă că aprecierile acesteia rezumate la punctele 95-98 de mai sus sunt afectate de o eroare vădită, astfel încât Comisia putea, fără să săvârșească o eroare vădită, să considere că informațiile furnizate în observațiile cu privire la concluziile provizorii au fost atât tardive, cât și nefiabale.
- 100 În plus și în orice caz, astfel cum s-a arătat în special la punctele 83-87 de mai sus, reclamanta nu a furnizat în mod direct informația exactă solicitată cu privire la cantitățile reale de bobine laminate la cald cumpărate și utilizate pentru fabricarea produsului în cauză nici în observațiile cu privire la concluziile provizorii și nici în observațiile cu privire la concluziile definitive, în pofida solicitării exprese în acest sens formulate de Comisie de la începutul vizitei de verificare și în pofida faptului că, contrar celor susținute de reclamantă, Comisia a avertizat-o în prima zi a vizitei de verificare cu privire la consecințele lipsei acestor informații.
- 101 Trebuie respins de asemenea argumentul reclamantei potrivit căruia aceasta a furnizat toate elementele necesare pentru ca Comisia să poată determina ea însăși cu suficientă precizie cantitatea de bobine laminate la cald cumpărate și utilizate special în fabricarea produsului în cauză.
- 102 Astfel, contrar afirmațiilor formulate în replică, nici documentul 56 atașat la răspunsul la chestionar, care furnizează informații cu privire la volumul total al bobinelor laminate la cald cumpărate, nici tabelul din documentul 6, intitulat „Reconcilierea vânzărilor” și care rezultă din verificare, nu conțin informații cu privire la volumul bobinelor laminate la cald care sunt „consumate în fabricarea produsului în cauză”, în condițiile în care, în special, este cert că reclamanta fabrică și alte produse decât produsul în cauză, în special bobine laminate la cald (19 000 de tone pe piața sa internă), și utilizează bobine „negre” laminate la cald pentru a fabrica bobine „albe” laminate la cald, și anume bobine „negre” care au fost supuse recoacerii și decapate. În această privință, intervenienta observă în mod întemeiat că din informațiile furnizate de reclamantă, în special din documentul 10 rezultat din verificare, rezultă că reclamanta a fabricat în perioada de anchetă 200 000 de tone de bobine „albe” laminate la cald, volum semnificativ în raport cu cantitățile de bobine laminate la rece din oțel inoxidabil produse (550 000 de tone) sau vândute.
- 103 În orice caz, explicația, furnizată pentru prima dată în replică, potrivit căreia bobinele laminate la cald cumpărate de la LISCO sunt „bobine negre”, astfel cum se arată în documentul 56 atașat la răspunsul la chestionarul antidumping, și anume produse semifinite, dintre care puținele produse care au fost vândute și care nu au fost consumate la fabricarea produsului în cauză sunt menționate în tabelul din documentul 6 intitulat „Reconcilierea vânzărilor” și rezultat din vânzare, astfel încât toate celelalte „bobine negre” sunt consumate pentru fabricarea produsului în cauză, trebuie respinsă ca tardivă întrucât Comisia nu mai este în măsură să verifice exactitatea datelor prevăzute în acesta, deși nimic nu a împiedicat-o pe reclamantă să facă aceste precizări în special ca răspuns la concluziile provizorii sau la concluziile definitive și la cererile reiterate ale Comisiei de a dispune de informații exacte cu privire la diferitele bobine laminate la cald consumate cu ocazia fabricării produsului în cauză. La aceasta, Comisia adaugă că tabelele din documentul 56 atașat la răspunsul la chestionarul antidumping nu menționează vânzările de „bobine negre”, rubricile „Vânzări” afișând cifra 0 pentru cele patru trimestre ale anului 2013, concluzie care nu poate fi modificată doar prin simpla prezentare

cu ocazia verificării a tabelului din documentul 6 sus-menționat, și că, prin compararea datelor referitoare la consumul total de bobine laminate la cald al reclamantei în perioada de anchetă, prevăzut în tabelele din documentul 56 menționat mai sus (*[confidențial]* TWD) și a celor referitoare la consumul de bobine laminate la cald declarat în documentul 54 sus-menționat (*[confidențial]* TWD), consumul indicat în primul este net superior celui menționat în cel de al doilea, ceea ce indică faptul că consumul de bobine laminate la cald nu a vizat doar fabricarea produsului în cauză și a justificat cu atât mai mult solicitarea de către Comisie de informații cu privire la volumele consumate, pentru a verifica exactitatea informațiilor furnizate de reclamantă.

- 104 Este necesar să se constate că, prin formularea acestor aprecieri în lumina explicațiilor de care a dispus, nu rezultă că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită.
- 105 În orice caz, rezultă din considerațiile care precedă că, deși reclamanta a furnizat informații suplimentare chiar după vizita de verificare la fața locului și alte informații suplimentare după adoptarea regulamentului provizoriu, aceasta nu a furnizat în niciun moment cantitatea exactă de bobine laminate la cald consumate pentru fabricarea produsului în cauză pe care Comisia o putea considera indispensabilă pentru îndeplinirea misiunii sale de verificare, în special în măsura în care problema deducerii solicitate a fierului vechi este legată de volumul de bobine laminate la cald consumate la fabricarea produsului în cauză. Pentru refuzul de a furniza informațiile în cauză, reclamanta se limitează să afirme că, pe lângă faptul că acestea nu au fost necesare, Comisia ar fi putut să calculeze ea însăși cantitatea menționată pe baza datelor disponibile.
- 106 Or, articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază nu poate fi interpretat în sensul că ar permite părților interesate să nu indice imediat în răspunsurile lor la chestionarele antidumping toate informațiile însoțite de toate explicațiile necesare pentru a permite Comisiei să își îndeplinească misiunea de a verifica exactitatea datelor furnizate, atât în ceea ce privește volumele de produse consumate, cât și metodele de repartizare a costurilor valorice utilizate, și să dezvăluie aceste informații sau aceste explicații indispensabile numai având în vedere evoluția anchetei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 61).
- 107 Deși din jurisprudența amintită la punctul 77 de mai sus reiese că, în cadrul regulamentului de bază, Comisiei îi revine, în calitate de autoritate de investigare, sarcina să determine dacă produsul vizat de procedura antidumping face obiectul unui dumping și cauzează un prejudiciu atunci când este pus în circulație liberă în cadrul Uniunii și, prin urmare, această instituție nu poate în acest cadru să se elibereze de o parte din sarcina probei care îi revine în această privință, nu este mai puțin adevărat că regulamentul de bază nu conferă Comisiei nicio putere de investigație care să îi permită să constrângă producătorii sau exportatorii vizați de o plângere să dea informații. În aceste condiții, Comisia depinde de cooperarea voluntară a părților pentru a le furniza informațiile necesare în termenele stabilite. În acest context, răspunsurile acestor părți la chestionarul prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și verificarea ulterioară pe care Comisia o poate efectua la fața locului, prevăzută la articolul 16 din același regulament, sunt esențiale pentru derularea procedurii antidumping. Riscul ca, în cazul lipsei de cooperare din partea întreprinderilor vizate de anchetă, instituțiile să ia în considerare alte date decât cele furnizate ca răspuns la chestionar este inerent procedurii antidumping și urmărește să încurajeze cooperarea loială și diligentă a acestor întreprinderi (Hotărârea din 30 aprilie 2015, VTZ și alții/Consiliul, T-432/12, nepublicată, EU:T:2015:248, punctul 29).
- 108 Desigur, revine instanței Uniunii sarcina să se asigure că instituțiile au ținut seama de toate împrejurările relevante și că au evaluat elementele dosarului cu toată diligența necesară pentru a putea considera că valoarea normală a fost stabilită în mod rezonabil (a se vedea Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 41 și jurisprudența citată).

- 109 Cu toate acestea, în speță, Comisia nu a aplicat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036], ci s-a limitat să respingă părțile din răspunsul reclamantei la chestionarul antidumping a căror exactitate nu a putut să o verifice în timp util în lumina explicațiilor furnizate de reclamantă. În aceste condiții, Comisia a putut concluziona, fără să săvârșească o eroare vădită de apreciere, că datele în cauză prezentau contradicții și lacune și că, în pofida tuturor diligențelor de care a dat dovadă în analiza acestor date, persista o îndoială cu privire la fiabilitatea acestora, astfel încât, în împrejurările speței, aceasta a putut în mod valabil să refuze să accepte cererea de deducere a fierului vechi din costul de producție a produsului în cauză.
- 110 În sfârșit, este necesar să se adauge că, astfel cum rezultă din considerentele precedente, reclamanta nu a prezentat elemente suficiente pentru a lipsi de plauzibilitate aprecierile faptelor reținute în regulamentul atacat cu privire la refuzul de a deduce fierul vechi din costul de fabricație a produsului în cauză. Or, o astfel de probă este necesară pentru a stabili că o instituție a Uniunii a săvârșit o eroare vădită de apreciere de natură să justifice anularea unui act (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 62).
- 111 În aceste condiții, este necesar să se concluzioneze că Comisia a putut să respingă, fără să săvârșească o eroare vădită de apreciere și nici o eroare în interpretarea articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, cererea de deducere a fierului vechi reciclat din costul de producție a produsului în cauză fără să fi putut verifica cu precizie dacă în registrele contabile au fost reflectate în mod rezonabil cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului în cauză. În măsura în care reclamanta susține că încălcarea articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază conduce la o încălcare a articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, această obiecțiune trebuie, prin urmare, să fie de asemenea respinsă.
- 112 În ceea ce privește, în al treilea rând, obiecțiunea reclamantei potrivit căreia Comisia ar fi săvârșit un abuz de putere prin refuzul de a accepta deducerea valorii fierului vechi reciclat din costul de fabricație a produsului în cauză, trebuie amintit că un act este afectat de abuz de putere numai în cazul în care reiese, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele invocate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a aborda împrejurările speței (Hotărârea din 14 iulie 2006, Endesa/Comisia, T-417/05, EU:T:2006:219, punctul 258). Or, din considerațiile care precedă rezultă nu numai că Comisia nu a săvârșit o eroare de drept și nici o eroare vădită de apreciere a faptelor prin refuzul de a accepta deducerea solicitată, ci și că reclamanta nu și-a clarificat afirmația referitoare la un pretins abuz de putere și nu a susținut-o prin niciun element de probă specific.
- 113 În lumina tuturor considerațiilor precedente, este necesar să se respingă în totalitate primul motiv.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază

- 114 Reclamanta susține că vânzările sale ale produsului în cauză către clientul său independent, [confidențial], de asemenea distribuitor al produsului respectiv, de 120 000 de tone în cursul perioadei de anchetă, pe care nu a intenționat să le exporte și a căror destinație finală nu o cunoștea, au fost vânzări interne de care Comisia ar fi trebuit să țină seama pentru a stabili valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază.
- 115 Potrivit reclamantei, Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază prin refuzul lipsit de o justificare adecvată de a lua în considerare, în vederea determinării valorii normale, vânzările produsului în cauză către clientul său independent din Taiwan, efectuate în cursul unor operațiuni comerciale normale.

- 116 În plus, Comisia ar fi încălcat articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază prin faptul că nu ar fi ținut seama de termenii acestei dispoziții, respingând vânzările în cauză pentru simplul motiv că acestea ar fi fost exportate de clientul independent după vânzare. Astfel, presupunând că considerentul (59) al regulamentului atacat poate fi interpretat în sensul că refuzul de a lua în considerare aceste vânzări către clientul său independent intern se bazează exclusiv pe constatarea exportului ulterior al produselor în cauză, un astfel de criteriu ar fi contrar articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, potrivit căruia Comisia ar fi trebuit să demonstreze că reclamanta a avut „intenția” de a nu destina vânzările consumului intern. Potrivit reclamantei, vânzările în cauză au fost destinate utilizării de către un comerciant independent intern și aceasta nu avea niciun motiv să verifice dacă aceste vânzări ar fi exportate ulterior.
- 117 Reclamanta susține în această privință că termenul „intended” prevăzut în versiunea în limba engleză a articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază face referire la intenția vânzătorului din momentul în care acesta încheie vânzarea sau negociază și determină prețul de vânzare în funcție de destinația produsului. Potrivit reclamantei, intenția de a destina vânzarea consumului pe piața internă poate fi presupusă atunci când produsul este vândut unui client independent de pe piața internă, fără ca vânzătorul să aibă o intenție specifică sau fără să existe o perspectivă de export, sau atunci când vânzătorul nu știe că produsul vândut este exportat. Intenția sau cel puțin cunoștințele subiective ale vânzătorului la momentul vânzării cu privire la exportul ulterior ar constitui de asemenea criteriul relevant din jurisprudența OMC.
- 118 Această interpretare, care s-ar baza pe indicatori care pot fi verificați în mod obiectiv, ar fi conformă și cu logica inerentă funcționării regulamentului de bază, care ar urmări să determine veritabilele diferențe de preț dintre vânzările interne și vânzările la export.
- 119 În ceea ce privește mai exact criteriul „perspectivei” sau al „anticipației”, acesta din urmă ar fi utilizat în special pentru a aprecia existența unor subvenții la export, atât în dreptul OMC, cât și în reglementarea din dreptul Uniunii. Determinarea aspectului dacă vânzarea unui produs ar constitui sau nu o vânzare la export ar urma o logică similară, care ar putea fi verificată în mod obiectiv, în special după cum vânzarea către un client independent de pe piața internă ar fi sau nu legată de un export real sau anticipat. În această privință, nu se poate deduce din existența politicii reclamantei de reduceri la export că ea ar fi anticipat faptul că vânzările controversate către [confidențial] vor fi reexportate, întrucât această politică de reduceri la export, denumită „reduceri pentru fabricare ulterioară/export”, nu ar viza produsul în cauză, în măsura în care aceasta nu ar privi simpla revânzare a produsului respectiv și, prin urmare, nu ar fi relevantă în speță, ci ar încuraja exportul acestuia după transformare. În plus, reclamanta nu ar ști dacă și în ce fel vânzările care beneficiază de acest tip de reducere vor fi revândute, indiferent pe ce piață. Împrejurările din speță nu ar implica faptul că reclamanta ar fi trebuit să anticipeze faptul că reducerea sa legată de export ar fi utilizată pentru achiziționarea de bunuri care în final ar fi exportate ca atare, în contradicție cu propria sa politică de reduceri.
- 120 În ceea ce privește criteriul „cunoașterii”, reclamanta susține că din practica Comisiei rezultă că instituția respectivă recurge la acest criteriu pentru a identifica vânzările la export în temeiul articolului 2 alineatul (8) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul 2016/1036], chiar dacă cuvântul „intended” nu apare în această dispoziție, astfel încât acest criteriu poate fi relevant *a fortiori* în cazul vânzărilor destinate consumului intern. Cunoașterea menționată ar putea fi stabilită cu ajutorul unor elemente de probă obiective, în funcție de elementele de fapt ale cauzei. În speță, nu s-ar contesta faptul că reclamanta nu a știut că produsele pe care le-a vândut cumpărătorului în cauză vor fi reexportate, ceea ce ar explica de asemenea faptul că aceasta ar fi facturat vânzările către [confidențial] luând în considerare taxa pe valoarea adăugată (TVA) la o rată de 5 %, spre deosebire de rata de TVA de 0 % aplicabilă vânzărilor la export.

- 121 În sfârșit, interpretarea susținută de Comisie ar permite impunerea unor taxe antidumping imprevizibile unui producător, indiferent de politica de prețuri a acestuia din urmă, ceea ce ar fi contrar obiectivului general de previzibilitate urmărit de regulamentul de bază și de legislația OMC.
- 122 În consecință, prin faptul că precizează în considerentul (56) al regulamentului atacat că „necunoașterea destinației finale a unei vânzări nu este determinantă” și prin faptul că nu contestă că reclamanta nu a cunoscut în momentul vânzării destinația finală a produsului vândut de clientul său independent, Comisia ar fi încălcat articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază prin refuzul său de a lua în considerare vânzările în cauză în vederea determinării valorii normale.
- 123 Comisia și intervenienta contestă argumentația reclamantei.
- 124 Trebuie arătat mai întâi că, conform articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, valoarea normală a produsului în cauză se stabilește de obicei pe baza „prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare” și că, potrivit alineatului (2) al aceluiași articol, vânzările produsului similar „destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare” se utilizează în mod normal la stabilirea valorii normale în cazul în care volumul acestor vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul vânzărilor produsului în cauză în cadrul Uniunii.
- 125 Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 53 de mai sus, obiectivul noțiunii de operațiune comercială normală este de a asigura faptul că valoarea normală a unui produs corespunde în cea mai mare măsură posibilă prețului normal al produsului similar pe piața internă a exportatorului. În cazul în care o vânzare este realizată în termeni și în condiții care nu corespund practicii comerciale privind vânzările produsului similar pe piața menționată la momentul relevant pentru stabilirea existenței sau a inexistenței unui dumping, ea nu constituie un temei adecvat pentru determinarea valorii normale a produsului similar pe piața respectivă (Hotărârea din 1 octombrie 2014, Consiliul/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punctul 28).
- 126 Reclamanta susține în esență că Comisia a încălcat articolul 2 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază atunci când a considerat, fără o justificare adecvată, că anumite vânzări ale produsului în cauză către cumpărători independenți, efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale în țara exportatoare, ar trebui excluse în vederea determinării valorii normale, pentru simplul motiv că produsele în cauză au fost exportate ulterior. Având în vedere în special formularea articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, potrivit căruia vânzările produsului în cauză „destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare” se utilizează în mod obișnuit pentru stabilirea valorii normale, Comisia ar fi putut să excludă vânzările menționate din calculul valorii normale numai după ce ar fi stabilit că, în momentul vânzării, vânzătorul a avut cunoștință de exportul produselor respective sau a anticipat că cumpărătorul le va revinde la export.
- 127 În ceea ce privește interpretarea dispozițiilor din dreptul Uniunii, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că trebuie să se țină seama nu numai de formularea acestora, ci și de contextul lor și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte aceste dispoziții (Hotărârea din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, C-156/98, EU:C:2000:467, punctul 50, Hotărârea din 25 octombrie 2011, eDate Advertising și alții, C-509/09 și C-161/10, EU:C:2011:685, punctul 54, și Hotărârea din 26 iulie 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, punctul 73).
- 128 În ceea ce privește mai exact modul de redactare a unei dispoziții de drept al Uniunii, potrivit unei jurisprudențe constante, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice nu poate constitui singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții și nici nu se poate atribui respectivei formulări un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Astfel, dispozițiile dreptului Uniunii trebuie interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii. În caz de neconcordanță între diferitele versiuni lingvistice ale unui text al Uniunii, dispoziția

în cauză trebuie să fie interpretată în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte (a se vedea Hotărârea din 1 martie 2016, Alo și Osso, C-443/14 și C-444/14, EU:C:2016:127, punctul 27 și jurisprudența citată).

- 129 În primul rând, trebuie constatat că există în speță divergențe între diferitele versiuni lingvistice ale dispoziției în cauză. Astfel, dacă în versiunea în limba engleză a articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază vânzările produsului în cauză care trebuie luate în considerare ca vânzări interne, în scopul determinării valorii normale, sunt cele în care produsul în cauză este „intended” pentru consumul pe piața internă din țara exportatoare, ceea ce s-ar putea interpreta în sensul că arată că intenția vânzătorului este criteriul relevant, alte versiuni lingvistice ale dispoziției menționate, precum versiunile franceză, germană, neerlandeză, spaniolă, italiană, daneză, finlandeză sau cehă folosesc termenii „destiné”, respectiv „zum Verbrauch”, „bestemde”, „destinado”, „destinato”, „bestemt”, „tarkoitettu” și „ke”, care fac referire la destinația produsului în cauză, fără să se raporteze la intenția producătorului din momentul vânzării în ceea ce privește destinația menționată.
- 130 În al doilea rând, trebuie constatat că, precum versiunile articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază menționate la punctul 129 de mai sus, care se referă la destinația vânzărilor, și nu la intenția vânzătorului cu privire la destinația acestora, articolul 2.1 din acordul antidumping utilizează în cele trei limbi oficiale expresia „destined for consumption” în limba engleză, respectiv „destiné à la consommation” în limba franceză și „destinado al consumo” în limba spaniolă. Or, reiese din jurisprudență că dispozițiile regulamentulului de bază trebuie interpretate, în măsura posibilului, în lumina dispozițiilor corespunzătoare din Acordul antidumping (Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 38; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punctul 57).
- 131 Desigur, astfel cum arată reclamanta, grupul special al OMC a observat la nota de subsol de la pagina 339 a raportului său din 16 noiembrie 2007, în litigiul „Comunitățile europene – Măsură antidumping privind somonul de crescătorie cu proveniență din Norvegia” (WT/DS 337/R), că, „atunci când un producător vinde un produs unui exportator (sau unui comerciant) independent, cunoscând că acest produs ar urma să fie exportat, această vânzare nu poate fi [...] clasificată ca o vânzare destinată consumului intern”. Cu toate acestea, nu se poate deduce numai din această observație că, astfel cum pretinde reclamanta, lipsa cunoașterii efective a destinației finale a produsului în cauză la export ar fi condus în mod necesar la faptul de a considera vânzarea în cauză ca fiind una destinată consumului intern, chiar dacă produsul în cauză a făcut, precum în speță, obiectul unui export. Aceleași considerații se aplică, de altfel, argumentului reclamantei, întemeiat pe considerentul (20) al Regulamentului (CE) nr. 1023/97 al Comisiei din 6 iunie 1997 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de paleți unici, din lemn, originari din Polonia și de acceptare a angajamentelor oferite de anumiți exportatori în ceea ce privește aceste importuri (JO 1997, L 150, p. 4), care reține, referitor la determinarea prețului la export, că, „[i]ntrucât producătorul a cunoscut destinația finală a acestora, [paleții în cauză] au fost considerați vânduți la export către Comunitate de producătorul respectiv”.
- 132 În al treilea rând, interpretarea potrivit căreia nu este necesar să se verifice o intenție sau o cunoaștere specifică a vânzătorului cu privire la destinația finală a produsului respectiv este confirmată printr-o analiză a contextului dispoziției în cauză. Astfel, nici noțiunea de „dumping” în sensul articolului 2 din regulamentul de bază, nici cea de „prejudiciu”, prevăzută la articolul 3 din același regulament [devenit articolul 3 din Regulamentul 2016/1036], și nici noțiunea de „circumvenție”, care face obiectul articolului 13 din acest regulament (devenit articolul 13 din Regulamentul 2016/1036), nu presupun, ca o condiție de aplicare, constatarea unei anumite intenții din partea persoanei în cauză, ci impun întrunirea unor condiții obiective, indiferent de vreo intenție sau cunoaștere specifică din partea acesteia. Pe de altă parte, articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum, de altfel, articolul 2 alineatul (8) din acest regulament, privind determinarea prețului de export, nu conține nicio referire la criteriul „cunoașterii” de către persoana în cauză, contrar articolului 10 alineatul (4)

din regulamentul de bază [devenit articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036], care, în scopul aplicării retroactive a unei taxe antidumping, prevede expres ca „importatorul să fi avut cunoștința de procedurile de dumping, de importanța lor și de cea a prejudiciului presupus sau stabilit”.

- 133 În al patrulea rând, trebuie să se constate că această interpretare este conformă de asemenea cu finalitatea anchetei antidumping, care constă, pentru instituțiile Uniunii, în căutarea elementelor de probă obiective, prin utilizarea instrumentelor puse la dispoziția lor de regulamentul de bază și pe baza unei cooperări voluntare din partea operatorilor economici, și anume în special răspunsurile la chestionarul antidumping, eventualele verificări la fața locului și observațiile persoanelor în cauză cu privire la documentele informative, astfel cum s-a reamintit la punctul 107 de mai sus, pentru a stabili existența unui eventual dumping, după determinarea valorii normale a produsului în cauză, în conformitate cu articolul 2 din regulamentul de bază.
- 134 În acest context, a condiționa excluderea vânzărilor de produse care au fost exportate din cadrul determinării valorii normale a produsului în cauză de dovada intenției sau a cunoștințelor efective ale vânzătorului din momentul vânzării cu privire la destinația finală a produsului în cauză, în măsura în care această dovadă ar risca să rezulte a fi în practică imposibil de realizat, ar însemna în definitiv să se permită luarea în considerare, în vederea determinării valorii normale în conformitate cu articolul 2 din regulamentul de bază, a unor prețuri ale produselor exportate de natură să denatureze și să compromită determinarea corectă a valorii normale menționate.
- 135 În al cincilea rând, trebuie adăugat că această interpretare este de asemenea compatibilă cu principiile previzibilității și securității juridice invocate de reclamantă, în timp ce aplicarea unui criteriu bazat pe intenția sau pe cunoașterea specifică a vânzătorului ar face ca luarea în considerare a prețului de vânzare a produselor exportate în vederea determinării valorii normale să depindă de un element subiectiv a cărui existență ar risca să se dovedească în practică aleatorie sau, astfel cum tocmai s-a menționat, imposibil de stabilit.
- 136 În speță, trebuie arătat în special că, în etapa regulamentului provizoriu, Comisia a exclus, pornind de la interpretarea potrivit căreia nu era necesar să se stabilească prezența unei intenții sau a unei cunoașteri specifice din partea vânzătorului cu privire la destinația finală a produsului în cauză, anumite vânzări declarate ca fiind interne din calculul valorii normale, după ce a subliniat, în special în considerentul (63) al acestui regulament, că un calcul pe baza datelor de producție puse la dispoziție de cele cinci întreprinderi cooperante și a statisticilor privind importurile și exporturile produsului similar în Taiwan în perioada de anchetă a confirmat faptul că vânzările interne raportate de producătorii-exportatori cooperanți au cuprins în jur de 50 % vânzări la export indirecte, care nu erau destinate consumului intern. În special, din datele prevăzute în concluziile provizorii a rezultat că, în cazul în care în perioada de anchetă nivelul de producție declarat de cei cinci producători-exportatori cooperanți a însumat [confidențial] tone din produsul respectiv și statisticile oficiale privind exportul au indicat o cantitate de 717 671 de tone din același produs, cantitatea vânzărilor interne declarate de aceiași producători-exportatori s-a ridicat la [confidențial] tone, și anume mai mult decât dublul diferenței dintre primele două valori. Pentru a se asigura că valoarea normală s-a bazat exclusiv pe prețurile stabilite pentru consumul intern, Comisia a declarat în etapa regulamentului provizoriu că adoptă o abordare prudentă, excluzând, în consecință, din calculul valorii normale toate vânzările produsului în cauză către „distribuitorii” stabiliți în Taiwan, până la [confidențial] tone, spre deosebire de vânzările către „utilizatorii finali din Taiwan” care au fost luate în considerare.
- 137 Ulterior, Comisia a înlocuit abordarea globală bazată pe riscuri, care lua în considerare categoriile mari de cumpărători ai produsului în cauză, printr-o abordare bazată pe existența unor probe obiective ale exportului produsului respectiv de către distribuitorul în cauză. Astfel, potrivit considerentului (59) al regulamentului atacat, în loc să excludă vânzările către distribuitori în ansamblu, Comisia a exclus din calculul valorii normale doar acele vânzări interne pentru care există suficiente elemente de probă

obiective pentru a dovedi că acestea au fost exportate în mod real. Astfel, potrivit aceluiași considerent, Comisia a examinat vânzările declarate în cauză și le-a clasificat ca fiind vânzări interne pe baza situației și a datelor specifice ale fiecărui producător-exportator în cauză. În sfârșit, rezultă din acest considerent că elemente subiective precum intenția sau cunoașterea sau lipsa acestora nu au jucat niciun rol în evaluarea obiectivă realizată de Comisie, spre deosebire de existența unor reduceri legate de export, care a fost utilizată în special ca element de probă relevant.

- 138 În această privință, trebuie constatat, *primo*, că ancheta a arătat în special că un anumit număr de vânzări declarate de reclamantă ca fiind interne au făcut obiectul unei reduceri la export în temeiul unui sistem aplicat timp de câteva luni în perioada de anchetă și destinat să ofere un stimulent centrelor locale de servicii (distribuitori) care exportau în continuare produsele lor din oțel, astfel cum a indicat Comisia în considerentul (64) al regulamentului provizoriu.
- 139 Nu poate fi reținut argumentul reclamantei potrivit căruia reducerea menționată, intitulată „Alte reduceri la producție/export”, nu este un element de probă relevant, în special în măsura în care nu este vorba despre o reducere la export pentru produsul în cauză, ci aceasta vizează vânzări de produse semifabricate care necesită prelucrări înainte de exportul lor în calitate de produse prelucrate.
- 140 Astfel, este necesar să se constate, asemenea Comisiei și astfel cum reiese în special din scrisoarea reclamantei din 9 februarie 2015 ca răspuns la o întrebare adresată de Comisie în cursul anchetei, că reducerea menționată vizează volumul vânzărilor produsului în cauză care este destinat exportului după prelucrarea în conformitate cu obiectul sistemului respectiv de reduceri și că, prin urmare, aceasta nu vizează volumul produsului respectiv care este destinat consumului intern în Taiwan. În plus, prelucrarea menționată este corelată cu exportul produsului în cauză și, astfel cum reiese din considerentul 14 al regulamentului provizoriu, [confidențial] efectuează asupra produselor menționate cel mult operațiuni minore, precum lustruirea sau despicarea, fără ca produsul rezultat să fie modificat astfel încât să nu se mai încadreze în definiția produsului în cauză.
- 141 *Secundo*, reclamanta a precizat în răspunsul său la chestionarul antidumping că a aplicat o astfel de reducere la export și s-au descoperit dovezi ale aplicării unei astfel de reduceri în registrul vânzărilor interne ale reclamantei în cursul vizitei de verificare la fața locului. De altfel, așa cum a arătat chiar reclamanta în scrisoarea sa din 9 februarie 2015 ca răspuns la o întrebare adresată de Comisie în cursul anchetei, reducerea menționată a vizat, cu titlu de exemplu, 40 % din vânzările reclamantei către cel mai mare client al acesteia din Taiwan, distribuitorul [confidențial], în cursul lunii decembrie a anului 2013.
- 142 *Tertio* și în special, astfel cum reiese de asemenea din considerentul (59) al regulamentului atacat, alte probe obiective ale exportului real de produse au putut fi colectate din vânzări declarate ca fiind vânzări interne. Comisia a arătat în această privință că acesta a fost cazul vânzărilor către [confidențial], care este de asemenea distribuitor al produsului în cauză, astfel încât ea a exclus în final din luarea în considerare ca vânzări interne doar cele 120 000 de tone vândute de reclamantă în perioada de anchetă către clientul său [confidențial], care, potrivit anchetei, a vândut numai o cantitate neglijabilă din produsul în cauză pe piața internă.
- 143 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se concluzioneze că reclamanta nu a demonstrat că Comisia a săvârșit o eroare de drept sau o eroare vădită de apreciere a faptelor prin refuzul de a lua în considerare vânzările reclamantei către clientul [confidențial] al acesteia în vederea determinării valorii normale, pentru motivul că au existat elemente de probă obiective potrivit cărora vânzările menționate au fost în realitate vânzări la export, cu atât mai mult cu cât s-a stabilit că o parte din vânzările în cauză au făcut obiectul unui sistem de reduceri la export, precum cel aplicat de reclamantă, și au fost încheiate, în consecință, la prețuri inferioare prețului produsului în cauză destinat consumului pe piața internă, cunoscând faptul că aceste prețuri au încurajat exportul produsului în cauză.

- 144 În consecință, Comisia a putut să excludă vânzările în cauză în mod legal și fără să săvârșească o eroare vădită de apreciere de la determinarea valorii normale în aplicarea articolului 2 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază.
- 145 Având în vedere toate considerațiile care precedă, este necesar să se respingă de asemenea cel de al doilea motiv și, prin urmare, acțiunea în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 146 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie și de intervenientă, în conformitate cu concluziile acestora din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Yieh United Steel Corp. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.**

Buttigieg

Berke

Costeira

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 3 decembrie 2019.

Semnături